

**MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENTIA NATIONALA DE ADMINISTRARE FISCALA
DIRECTIA GENERALA DE SOLUTIONARE A CONTESTATIILOR**

**DECIZIA nr. 182 /2006
privind solutionarea contestatiei depusa de
S.C. X S.R.L.**

Directia generala de solutionare a contestatiilor din cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala a fost sesizata de Directia generala a finantelor publice prin adresa din data de 24.03.2006, inregistrata la Agentia Nationala de Administrare Fiscala in data de **29.03.2006** asupra contestatiei formulata de S.C. X S.R.L. impotriva Deciziei de impunere din data de 20.01.2006 emisa in baza Raportului de inspectie fiscala incheiat in data de 06.01.2006 de catre organele de inspectie fiscala din cadrul Directiei generale a finantelor publice - Activitatea de control fiscal.

Contestatia are ca obiect:

- taxa pe valoarea adaugata;
- dobanzi aferente taxei pe valoarea adaugata;
- penalitati de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata;

Contestatia a fost depusa in termenul prevazut de art. 177 alin.(1) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003, privind Codul de procedură fiscală, republicata, potrivit datei la care a fost primita Decizia de impunere, respectiv 13.02.2006, asa cum rezulta si din confirmarea de primire, anexata in copie la dosarul cauzei si datei depunerii contestatiei, respectiv 15.02.2006, conform stampilei Registraturii Directiei generale a finantelor publice.

Vazand ca in speta sunt intrunite conditiile prevazute de art.175 si art.179 alin.(1) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, Agentia Nationala de Administrare Fiscala, prin Directia generala de solutionare a contestatiilor este investita sa se pronunte asupra contestatiei.

I. S.C. X S.R.L. contesta obligatiile stabilite in sarcina sa de organele de inspectie fiscala ale Directiei generale a finantelor publice - Activitatea de control fiscal prin decizia de impunere, precizand urmatoarele:

In perioada iunie 2001 – iulie 2002 a incheiat cu S.C. R S.R.L. contractul din data de 15.05.2001 pentru cantitatea de 5000 MT orz furajer in conditii de livrare FOB si la pretul mentionat si in anexa la contract incheiata la data de 13.06.2001. In baza acestui contract s-au emis 15 facturi de vanzare pentru care s-au emis certificate de depozit, marfa respectiva intrand in proprietatea S.C. R S.R.L., urmand sa puna la dispozitia vanzatorului barjele pe care sa fie incarcata marfa in Portul Zona Libera. Incarcarea a avut loc pe 6 barje si pentru fiecare transport s-au intocmit urmatoarele documente:

- scrisoare de trasura cu mentiunea “Loc de incarcare: Zona Libera”, “proprietar marfa: S.C. R S.R.L.”, “Operator (incarcator): S.C. X S.R.L.”, document confirmat si de Vama Zona Libera;

- declaratie vamala de transbordare din depozit in conditii FOB in speta incarcare pe barje ;

- permis de incarcare aprobat de Administratia Zonei Libere.

Contestatoarea precizeaza ca din documentele mentionate reiese ca operatiunea de vanzare a avut loc inainte de incarcarea pe barje in Zona Libera, locul inceperii precum si incheierea operatiunii de incarcare este Zona Libera, vanzarea – cumpararea de marfa s-a facut in baza licentei de lucru eliberata de Administratia Zonei Libere si au fost respectate intrutotul conditiile din contract ce prevedeau livrarea FOB. Astfel, contestatoarea prcizeaza ca in mod eronat a facturat, colectat si achitat la buget TVA.

In aceleasi conditii a fost incheiat si contractul din data de 13.11.2001 intre S.C. R S.R.L. si S.C. X S.R.L. in baza caruia au fost emise trei facturi fiscale in care era mentionata cantitatea de 5000 MT care ulterior au fost stornate ca marfa nelivrata in cantitate de 2835.19 MT. Astfel, rezulta ca a ramas facturata cantitatea de 2164.81 MT, marfa care a fost incarcata pe 2 barje si livrata. In consecinta, S.C. X S.R.L. sustine ca a facturat, colectat si achitat eronat TVA.

In data de 06.08.2001 S.C. X S.R.L. a incheiat cu S.C. A S.R.L. contractul incheiat la data de 06.08.2001 privind vanzarea cantitatii de 8000 MT floarea soarelui in baza caruia s-au emis 5 facturi fiscale si s-a livrat cantitatea de 3213 MT incarcate pe 5 barje. Contestatoarea mentioneaza ca marfa s-a vandut in Zona Libera, locul de incarcare a fost in Zona Libera, marfa a plecat direct la export, lucru demonstrat prin declaratia vamala de export si a fost exportata in Zona Libera de catre S.C. A S.R.L., rezultand in mod indubitabil ca operatiunea era scutita de TVA si din eroare a facturat, colectat si achitat TVA.

In data de 03.07.2001 intre S.C. X S.R.L. si S.C. R S.R.L. s-a incheiat contractul din data de 03.07.2001 privind vanzarea –cumpararea a 5000 MT grau. Prin anexa din data de 08.08.2001 s-a marit cantitatea la 10000 MT, iar prin anexele din data de 28.08.2001 si din data de 20.09.2001 s-a marit succesiv cantitatea pana la 20000 MT. In baza acestui contract si a anexelor mentionate s-au emis 32 de facturi fiscale insotite de certificatele de depozit aferente, lucru care demonstreaza ca operatiunea s-a desfasurat in Zona Libera, inaintea incarcarii graului pe barje, S.C. R S.R.L. devenind proprietarul graului, iar S.C. X S.R.L. depozitarul acestuia, cu obligatia de a incarca marfa pe barje. Aceasta marfa a fost incarcata in Zona Libera din depozitul S.C. X S.R.L. in care se afla in custodie, dupa vanzarea si emiterea certificatului de depozit catre proprietar respectiv S.C. R S.R.L., incarcarea s-a efectuat pe 30 de barje puse la dispozitie de catre proprietarul marfii care a contractat si achitat contravaloarea transportului. Astfel, contestatoarea sustine ca a facturat, colectat si achitat eronat TVA. Totodata, contestatoarea mentioneaza ca toate documentele prezentate poarta confirmarea Vamii Zona Libera, sunt stampilate si inregistrate in registrele si evidentele de iesire din Zona Libera.

In concluzie, S.C. X S.R.L. precizeaza ca a colectat, compensat si platit la buget in mod eronat TVA in conditiile in care operatiunile erau scutite de.

In drept, S.C. X S.R.L. isi intemeieaza contestatia pe urmatoarele considerente:

Operatiunile comerciale de vanzare a marfurilor s-au efectuat in perioada iunie 2001 – iulie 2002 in Zona Libera fapt demonstrat cu documente legale respectiv, declaratii vamale, scrisori de trasura, certificate de depozit, facturi emise cu mentiunea expresa “Punct de lucru Zona Libera” si in conformitate cu dispozitiile art.132 pct.a din Codul fiscal.

In perioada mai sus mentionata operatiunile comerciale privind TVA au fost supuse din punct de vedere legal Hotararii Guvernului nr.401/2000 privind aprobarea Normelor de aplicare a Ordonantei de urgenta a Guvernului nr.17/2000 care stipulau ca activitatile specifice desfasurate in Zona Libera de contribuabili autorizati in acest scop sunt scutite de TVA.

De asemenea, conform art.18 pct.10.6 din Hotararea Guvernului nr.401/2000, nu poate fi dedusa TVA aferenta operatiunilor scutite, drept urmare toate vanzarile de marfuri efectuate de S.C. X S.R.L. in Punctul de lucru Zona Libera au fost scutite de TVA, iar facturarea lor cu TVA s-a efectuat prin aplicarea eronata a prevederilor legale.

S.C. X S.R.L. considera ca in timpul inspectiei fiscale s-a gresit aplicarea prevederilor legale si in conformitate cu art.125 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003, organul fiscal avea obligatia sa constate ca societatea fiind in termenul de prescriptie, avea dreptul sa ceara corectarea declaratiilor privind TVA incepand cu luna iunie 2001. Totodata, contestatoarea sustine ca acest lucru a fost posibil prin nerespectarea art.86 alin.3 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 si in consecinta, organele de inspectie fiscala nu au stabilit ca operatiunile de vanzare a marfurilor de catre persoane autorizate in Zone Libere sunt scutite de TVA si societatea avea dreptul si obligatia de a corecta declaratiile depuse la organul fiscal. S.C. X S.R.L. considera ca potrivit art.106 pct.1 organele de inspectie fiscala ar fi trebuit sa constate ca societatea se incadreaza in prevederile acestui articol si are dreptul la restituirea TVA colectata si platita in mod eronat.

Contestatoarea precizeaza ca aceasta eroare de aplicare a legislatiei in vigoare precum si necorectarea ei in perioada respectiva a fost posibila datorita controalelor efectuate de Ministerul Finantelor. Astfel, in luna martie 2002 la solicitarea Directiei generale a finantelor publice – Directia de control Fiscal – Serviciul de control fiscal, Directia de specialitate printr-o adresa din anul 2002 a precizat: “Se impune ca societatea beneficiara RTP sa probeze fara echivoc ca operatiunea de vanzare – cumparare a avut loc in afara Zonei Libere.”

Directia de control fiscal a emis catre DGF in martie 2002 o adresa prin care precizeaza ca: MFP prin Directia de specialitate a stabilit ca pentru livrarile de cereale efectuate de S.C. X S.R.L. din Zona Libera in perioada iulie-septembrie 2001 se datoreaza TVA, operatiunile avand loc in afara Zonei Libere”.

In consecinta, contestatoarea sustine ca organele de inspectie fiscala nu au stabilit locul unde s-au desfasurat operatiunile, respectiv Zona Libera, nu au verificat toate documentele legale intocmite de societate, lucru pentru care au dispus in mod eronat ca datoreaza TVA pentru operatiuni care conform legii in vigoare erau scutite de TVA. In aceste conditii, societatea a fost pusa in imposibilitatea corectarii declaratiilor fiscale privitoare la TVA pana la efectuarea unui control fiscal de fond pe perioada iunie 2001-iulie 2002.

In ceea ce priveste calcularea TVA pentru marfurile lipsa din gestiune, S.C. X S.R.L. mentioneaza ca aceasta s-a calculat gresit TVA avand in vedere faptul ca expertiza judiciara din 07.04.2003 precizeaza ca este vorba de receptii fictive si nicidecum de marfuri intrate si ulterior constatare a fi lipsa din gestiune.

Contestatoarea precizeaza ca organele de inspectie fiscala in mod eronat au stabilit conform art.128 lit.e) din Codul fiscal ca "bunurile constatate lipsa din gestiune" se considera livrare de bunuri si nu au tinut cont de art.144 lit.a) din acelasi act normativ unde se mentioneaza ca "sunt scutite de TVA livrarea de bunuri care sunt plasate in regim de antrepozit vamal".

S.C. X S.R.L. mentioneaza ca a prezentat organelor de inspectie fiscala declaratiile vamale de intrare in antrepozit vamal confirmate de organul vamal al Zonei Libere atat pentru marfurile real intrate in Zona Libera cat si pentru receptiile fictive stabilite de expertiza. Prin expertiza in cauza s-a stabilit ca pentru receptiile fictive efectuate in Vama Zona Libera a confirmat intrarea in depozit sub supraveghere vamala, marfa ce nu a mai iesit niciodata din Zona Libera.

Societatea contestatoare precizeaza ca modul de interpretare a legislatiei este total eronat si pentru faptul ca atat la data intrarii in depozitul vamal Zona Libera cat si la data constatarii prin expertiza a receptiilor fictive era in vigoare Hotararea Guvernului nr.401/2000 care potrivit pct.4.13 "activitatile specifice desfasurate in Zone Libere de catre contribuabili autorizati in acest scop sunt scutite de TVA."

In final, S.C. X S.R.L. precizeaza ca nu este vorba de o marfa disparuta din gestiune ci de receptii fictive, marfa aferenta acestor receptii a intrat fictiv si se afla si la data controlului in evidenta organului vamal Zona Libera, iar marfa, atat la data intrarii cat si la data constatarii faptului ca este marfa intrata fictiv in Zona Libera, era scutita de TVA conform legislatiei in vigoare, drept urmare, in mod eronat s-a stabilit ca societatea ar datora TVA precum si dobanzi si penalitati aferente acesteia.

II.Prin raportul de inspectie fiscala incheiat in data de 06.01.2006, care a stat la baza emiterii deciziei de impunere contestata, organele de inspectie fiscala ale Directiei generale a finantelor publice - Activitatea de control fiscal, au constatat urmatoarele:

Perioada supusa inspectiei fiscale: 01.12.2000 – 30.09.2005.

Conform balantei de verificare a conturilor intocmita la data de 30.09.2005 S.C. X S.R.L. inregistreaza sold in contul "371- Marfuri". Din documentele prezentate de societate rezulta ca societatea a formulat plangere impotriva unor angajati ai societatii pentru savarsirea infractiunilor de dalapidare, fals si uz de fals.

In baza Ordonantei din 11 decembrie 2002 a Politiei municipiului s-a dispus efectuarea unei expertize contabile in dosarul din 2002 cu urmatoarele obiective:

-daca la S.C. X S.R.L. au fost intocmite documente de receptie false;

-stabilirea prejudiciului cauzat prin receptionari fictive si persoanele care se fac vinovate;

-cantitatile de produse, pe furnizori, care au fost receptionate fictiv.

Prin expertiza contabila inregistrata in data de 07.04.2003 s-a concluzionat ca s-au intocmit receptii false in beneficiul unor societati comerciale si persoane fizice, iar prin Ordonanta din 29.03.2004 emisa de Serviciul cercetari penale si Serviciul de investigare a fraudelor s-a dispus efectuarea in acelasi dosar din 2002 a unui supliment de expertiza financiar contabila.

La punctul 6 din expertiza contabila se mentioneaza ca stocul faptic de cereale in Zona Libera este zero, fata de stocul scriptic de cereale care este de 5.055.634 kg la data de 31.12.2002, iar din explicatiile scrise date de administratorul societatii la cererea organelor de inspectie fiscala rezulta ca o parte din stocul de marfa inregistrat in contabilitate (inregistrata in balanta de verificare incheiata la data de 30.05.2004, respectiv 30.09.2005 – reprezentand piese de schimb depozitate la S.C. N S.R.L.) nu exista si reprezinta cantitatea de cereale receptionate fictiv de catre salariatii societatii.

Societatea nu a prezentat inventarierea generala anuala a patrimoniului pentru nici o perioada supusa verificarii (anii 2001 – 2005) si in aceste conditii stabilirea taxei pe valoarea adaugata datorata pentru bunuri lipsa in gestiune s-a efectuat la 31.03.2004, data ultimei licente de operare pentru Zona Libera, dar si in baza documentelor prezentate de societate si explicatiilor scrise date de catre administratorul societatii.

Organele de inspectie fiscala mentioneaza ca operatiunile desfasurate in interiorul Zonelor Libere sau Porturilor libere, precum si livrarile de bunuri si/sau prestarile de servicii efectuate din Romania pentru emitentii din Zonele Libere sau Porturi libere si cele efectuate de unitati din zonele sau Porturile libere pentru unitati din Romania sunt considerate operatiuni efectuate in Romania.

Din documentele prezentate de catre societate rezulta ca marfurile achizitionate si introduse in Zona Libera de catre contribuabil in perioada verificata sunt marfuri romanesti, achizitiile au fost efectuate de la societati comerciale cu sediul in Romania, precum si de la persoane

fizice, iar pe facturile fiscale pentru achizitii a fost inscrisa in toate cazurile si TVA aferenta.

In consecinta, organele de inspectie fiscala au stabilit TVA datorata de S.C. X S.R.L. pentru bunurile constatate lipsa de gestiune la 31.03.2004.

III. Luand in considerare constatarile organelor de inspectie fiscala, motivele prezentate de societate, documentele existente la dosarul cauzei precum si actele normative in vigoare in perioada verificata, invocate de contestatoare si organele de inspectie fiscala, se retine:

1.Referitor la taxa pe valoarea adaugata, Agentia Nationala de Administrare Fiscala prin Directia generala de solutionare a contestatiilor este investita sa se pronunte daca societatea datoreaza taxa pe valoarea adaugata aferenta achizitiilor de marfuri inregistrate in evidentele contabile si constatate lipsa in gestiune.

In fapt, conform balantei de verificare, anexata in copie la dosarul cauzei (la paginile 1-3), intocmita la data de 30.09.2005, organele de inspectie fiscala au constatat ca S.C. X S.R.L. inregistra sold al contului "Marfuri" si pe intreaga perioada verificata, respectiv 01.12.2000-30.09.2005, societatea nu a prezentat documente din care sa rezulte ca s-a efectuat inventarierea generala a patrimoniului conform prevederilor legale in vigoare pentru acea perioada.

Din documentele prezentate de societate rezulta ca aceasta a formulat plangere impotriva unor angajati pentru savarsirea infractiunilor de delapidare, fals si uz de fals, iar in baza Ordonantei din 11.12.2002 a Politiei municipiului s-a dispus efectuarea unei expertize contabile in dosarul din 2002 in care s-a mentionat ca s-au intocmit receptii false in beneficiul unor societati comerciale si persoane fizice.

Prin Ordonanta emisa in data de 29.03.2004 de Serviciul cercetari penale si Serviciul de investigare a fraudelor din cadrul Politiei municipiului in baza dispozitiilor Procurorului din Ordonanta din data de 03.02.2004 s-a dispus efectuarea unui supliment de expertiza financiar-contabila in care s-a mentionat ca stocul faptic de cereale in Zona Libera este zero in timp ce stocul scriptic de cereale este de 5.055.634 kg la data de 31.12.2002.

Din documentele prezentate de societate rezulta ca marfurile achizitionate si introduse in Zona Libera de catre societate sunt marfuri romanesti achizitionate de la societati comerciale si de la persoane fizice, iar pe facturile fiscale de achizitii a fost inscrisa in toate cazurile taxa pe valoarea adaugata.

In urma constatarilor efectuate organele de inspectie fiscala au stabilit taxa pe valoarea adaugata aferenta marfurilor constatate lipsa din gestiune la data de 31.05.2004, data ultimei licente de operare in Zona Libera.

In drept, la art.8 din Legea contabilității nr.82/1991, republicată, se precizeaza:

“(1)Persoanele prevăzute la art. 1 au obligația să efectueze inventarierea generală a patrimoniului: la începutul activității; cel puțin o dată pe an pe parcursul funcționării sale; în cazul fuzionării sau încetării activității, precum și în alte situații prevăzute de lege.”

La pct.127 din Regulamentul nr.704/1993 de aplicare a Legii contabilității nr. 82/1991:

“[...]Inventarierea reprezintă ansamblul operațiunilor prin care se constată existența tuturor elementelor de activ și de pasiv, cantitativ și valoric sau numai valoric, după caz, existente în patrimoniul unității la data la care aceasta se efectuează.[...]”

Totodata, la pct.3 din Ordinul ministrului finantelor nr.2388/1995 pentru aprobarea Normelor privind organizarea și efectuarea inventarierii patrimoniului, se precizeaza:

“În temeiul art. 8 alin. (1) din Legea contabilității, unitățile patrimoniale au obligația sa efectueze inventarierea generală a patrimoniului la începutul activității, cel puțin o dată pe an, de regula la sfârșitul anului, pe parcursul functionarii sale, în cazul fuzionării, divizării sau încetării activității, precum și în următoarele situații:

- a) în cazul modificării prețurilor;***
- b) la cererea organelor de control, cu prilejul efectuării controlului, sau a altor organe prevăzute de lege;***
- c) ori de câte ori sunt indicii ca există lipsuri sau plusuri în gestiune care nu pot fi stabilite cert decât prin inventariere;[...]***

iar la pct.35 se precizeaza:

“Rezultatele inventarierii se stabilesc prin compararea datelor constatate faptic și înscrise în listele de inventariere cu cele

din evidenta tehnico-operativă (fișele de magazie) și din contabilitate.”

Aceleași prevederi au fost menținute și prin Ordinul ministrului finanțelor nr.1753/2004 pentru aprobarea Normelor privind organizarea și efectuarea inventarierii elementelor de activ și de pasiv.

Totodată, la art.126 alin.(1) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal se prevede:

“(1) În sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată se cuprind operațiunile care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) constituie o livrare de bunuri sau o prestare de servicii efectuate cu plată;

b) locul de livrare a bunurilor sau de prestare a serviciilor este considerat a fi în România;

c) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor este realizată de o persoană impozabilă, astfel cum este definită la [art. 127 alin. \(1\)](#);

d) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor să rezulte din una dintre activitățile economice prevăzute la [art. 127 alin. \(2\)](#).”

coroborat cu art.128 care precizează:

“(3) Sunt, de asemenea, considerate livrări de bunuri efectuate cu plată, în sensul alin. (1):

e) bunurile constatate lipsă din gestiune, cu excepția celor prevăzute la alin. (9) lit. a) și c).”

iar la art.9 lit. a) și c) se precizează:

“(9) Nu constituie livrare de bunuri, în sensul alin. (1):

a) bunurile distruse ca urmare a unor calamități naturale sau a altor cauze de forță majoră; [...]

c) perisabilitățile, în limitele prevăzute prin lege;”

Prin urmare, conform prevederilor mai sus menționate, societatea avea obligația să inventarieze patrimoniul cel puțin o dată pe an pe parcursul funcționării sale, să constate existența tuturor elementelor de activ și de pasiv, atât din punct de vedere cantitativ cât și valoric sau numai valoric, după caz, elemente existente în patrimoniul unității la data la care inventarierea se efectuează. Mai mult, societatea avea obligația să inventarieze patrimoniul mai ales în momentul în care au apărut indicii că există lipsuri în gestiune și să stabilească rezultatele inventarierii prin compararea datelor constatate faptic cu cele înregistrate scriptic în evidenta contabilă. De asemenea, conform prevederilor legale enunțate mai sus, bunurile constatate lipsă în gestiune sunt considerate livrări de bunuri cu plată și intra în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată,

atat timp cat societatea nu a facut dovada ca bunurile au fost distruse ca urmare a unor calamitati naturale sau au fost marfuri perisabile.

Avand in vedere faptul ca in urma verificarilor societatea nu a putut face dovada cu documente ca pe perioada verificata 31.12.2000-30.09.2005 s-a efectuat inventarierea generala a patrimoniului conform actelor normative in vigoare, iar in evidentele contabile respectiv in balanta de verificare intocmita la data de 30.09.2005 apar inscrise marfuri, iar in urma suplimentului de expertiza contabila si a declaratiei administratorului s-a stabilit ca stocul faptic este zero, organele de inspectie fiscala in mod legal au stabilit ca marfurile inregistrate in evidentele contabile reprezinta livrari de bunuri cu plata care intra in sfera de aplicare a taxei pe valoarea adaugata intrucat acestea au fost inregistrate ca marfuri intrate in patrimoniul societatii, dar au fost constatate lipsa in gestiunea societatii si pentru care societatea datoreaza taxa pe valoarea adaugata conform prevederilor legale.

In ceea ce priveste argumentul societatii ca "nu este vorba de o marfa disparuta din gestiune ci de receptii fictive", se retine ca Directia generala de solutionare a contestatiilor a solicitat Parchetului de pe langa Tribunalul Mures ordonanta emisa in dosarul din 2006 ca urmare a plangerii penale formulata de catre S.C. X S.R.L. impotriva unor angajati pentru savarsirea infractiunilor de delapidare, fals si uz de fals.

Prin Ordonanta din 17.04.2006 emisa de catre Parchetul de pe langa Tribunal in dosarul din data de 2006 si inregistrata la Directia generala de solutionare a contestatiilor in data de 19.09.2006 s-au dispus urmatoarele:

- scoaterea de sub urmarire penala a invinuitilor;
- neinceperea urmaririi penale fata de faptuitorii;
- ridicarea sechestrului asigurator instituit asupra bunurilor.

Mai mult de atat, din retinerile ordonantei mai sus mentionata, nu rezulta ca facturile fiscale in baza carora societatea s-a aprovizionat cu marfuri, au fost considerate false si au fost anulate, astfel incat sa se inlature constatările organelor de inspectie fiscala in ceea ce priveste diferentele constatate intre stocul scriptic si cel faptic al marfurilor.

Referitor la suma reprezentand taxa pe valoarea adaugata care a fost achitata sau compensata de societate in perioada iunie 2001 – iulie 2002 dar pe care o contesta pe motiv ca a aplicat in mod eronat prevederile legale in vigoare la acea data si ca operatiunile desfasurate erau scutite de taxa pe valoarea adaugata, precizam ca aceasta suma nu a fost stabilita de organele de inspectie fiscala printr-un titlu de creanta respectiv, Decizia de impunere din data de 20.01.2006 contestata, fapt

pentru care Directia generala de solutionare a contestatiilor nu se poate pronunta decat asupra sumelor si masurilor stabilite prin titlurile de creanta fiscale contestate in conformitate cu prevederile art.176 alin.(2) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003, privind Codul de procedura fiscala, republicata, care precizeaza:

“(2) Obiectul contestației îl constituie numai sumele și măsurile stabilite și înscrise de organul fiscal în titlul de creanță sau în actul administrativ fiscal atacat, cu excepția contestației împotriva refuzului nejustificat de emitere a actului administrativ fiscal.”

In ceea ce priveste argumentul contestatoarei ca organele de inspectie fiscala aveau obligatia sa “ceara corectarea declaratiilor privind TVA incepand cu luna mai 2001”, nu poate fi retinut in solutionarea favorabila a contestatiei intrucat organele fiscale au constatat ca la data controlului societatea avea inregistrate facturi fiscale de vanzare cu taxa pe valoarea adaugata aferenta, deci facturile nu au fost corectate de societate, dand astfel posibilitatea deducerii taxei pe valoarea adaugata de catre beneficiarii acestor facturi.

2.Referitor la suma reprezentand dobanzi si penalitati de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata, stabilite prin Decizia de impunere din data de 20.01.2006 emisa in baza Raportului de inspectie fiscala incheiat la data de 06.01.2006, se retine ca stabilirea de dobanzi si penalitati aferente taxei pe valoarea adaugata, in sarcina contestatoarei reprezinta masura accesorie in raport cu debitul.

Deoarece in sarcina contestatoarei a fost retinut debitul de natura taxei pe valoarea adaugata, iar prin contestatie nu se prezinta argumente privind modul de calcul al dobanzilor si penalitatilor, S.C. X S.R.L. datoreaza si suma cu titlu de dobanzi si penalitati aferente taxei pe valoarea adaugata reprezentand masura accesorie, conform principiului de drept “accessorium sequitur principale”, art.116 si art.121 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, drept pentru care contestatia referitoare la acest capat de cerere urmeaza sa fie respinsa ca **neintemeiata**.

3.Referitor la suma reprezentand dobanzi si penalitati de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata, Agentia Nationala de Administrare Fiscala prin Directia generala de solutionare a contestatiilor se poate investi cu solutionarea pe fond in conditiile in care prin contestatie S.C. X S.R.L. nu aduce nici un argument in sustinerea cauzei.

In fapt, urmare a verificarii efectuate organele de inspectie fiscala au constatat ca in luna martie 2001 societatea a inregistrat in evidenta contabila si a dedus TVA fara a avea la document justificativ.

De asemenea, in luna februarie 2002 societatea a inregistrat in evidenta contabila si a dedus TVA aferenta facturii fiscale emisa de S.C. M S.R.L. primita prin fax si al carei exemplar original societate nu il detine.

Totodata, in luna aprilie 2004 societatea a emis factura fiscala din data de 22.04.2004 reprezentand prima rata in valuta. Factura fiscala a fost emisa in baza Contractului de vanzare-cumparare in rate autentificat in data de 19.04.2004 in care se mentioneaza ca plata se va efectua in trei rate si anume: pana la data de 21.04.2004, pana la data de 31.03.2005 si pana la data de 30.03.2006. In luna noiembrie 2005 societatea a stornat factura fiscala din data de 22.04.2004 si a emis o noua factura fiscala in data de 30.11.2004. La 31.03.2005 societatea a incasat contravaloarea ratei a doua fara a inregistra la TVA exigibil contravaloarea in lei a TVA aferenta acestei rate fapt pentru care organele de inspectie fiscala au stabilit TVA suplimentara.

Astfel, in urma acestor verificari organele de inspectie fiscala au stabilit prin Decizia de impunere din data de 20.01.2006 taxa pe valoarea adaugata suplimentara, din care societatea aduce argumente doar pentru suma care a fost analizata la punctul 2 din prezenta decizie si careia ii corespund dobanzi si penalitati de intarziere. In ceea ce priveste diferenta, societatea nu contesta debitul dar contesta dobanzile si penalitatile de intarziere aferente acestei sume pentru care nu aduce nici un argument in sustinerea contestatiei.

In drept, la art.176 alin.(1) lit.c si lit.d din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, se precizeaza:

“Contestatia se formulează în scris si va cuprinde: [...]

c) motivele de fapt si de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază; [...].”

coroborat cu pct.12 din Ordinul nr.519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, care prevede:

“12.1. Contestatia poate fi respinsă ca:

[...]

b) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării;”

Avand in vedere cele precizate mai sus, precum si faptul ca societatea nu aduce nici un argument in sustinerea contestatiei care sa inlature constatarile organelor de inspectie fiscala, se va respinge contestatia formulata de S.C. X S.R.L. **ca nemotivata** pentru suma totala reprezentand dobanzi si penalitati de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata.

Pentru considerentele aratate in continutul deciziei si in temeiul art.8 din Legea contabilității nr.82/1991, republicată, pct.127 din Regulamentul nr.704/1993 de aplicare a Legii contabilității nr. 82/1991, pct.3 si pct.35 din Ordinul ministrului finantelor nr.2388/1995 pentru aprobarea Normelor privind organizarea și efectuarea inventarierii patrimoniului, art.126 coroborat cu art.128 alin.(1) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, **pct.12 din** Ordinul nr.519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, **art.116 si art.121**, art.176 alin.(1) lit.c si lit.d, **art.184, art. 185 alin.(1) si alin.(2), art.186 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicata, se**

DECIDE

1.Respingerea ca **neintemeiata** a contestatiei formulata de **S.C. X S.R.L.** reprezentand:

- taxa pe valoarea adaugata;
- dobanzi aferente taxei pe valoarea adaugata;
- penalitati de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata.

2.Respingerea ca **nemotivata** a contestatiei formulata de **S.C. X S.R.L.** reprezentand:

- dobanzi aferente taxei pe valoarea adaugata;
- penalitati de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata.

Prezenta decizie poate fi atacata la Curtea de Apel in termen de 6 luni de la data comunicarii.